

فراوانی آنتی گلیادین آنتی بادی در پسوریازیس: یک مطالعه مورد-شاهد

دکتر مریم دانش پژوه^۱، دکتر کامران بلیغی^۱، دکتر فرید صفر^۲، دکتر مهسا عاشقان^۳،
دکتر مرجان اسدالهی^۴، غلامرضا حصیری^۴

۱- استادیار، ۲- متخصص پوست، ۳- پزشک عمومی، گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۴- مربی سازمان انتقال خون ایران

مقدمه: پسوریازیس بیماری پوستی التهابی مزمن و پوسته‌دار با تظاهرات بالینی متنوع است. در ۱۶٪ از بیماران مبتلایه پسوریازیس، وجود آنتی‌بادی ضد گلیادین (AGA) anti gliadin antibody گزارش شده است. این مطالعه با هدف تعیین فراوانی آنتی‌بادی ضد گلیادین در مبتلایان به پسوریازیس صورت گرفت.

روش اجرا: در این مطالعه بعد از ثبت مشخصات فردی و تعیین شدت بیماری بر اساس PASI Scoring System نمونه سرمی ۱۰۰ بیمار مبتلایه پسوریازیس و ۱۰۰ فرد سالم به روش ایمنوفلوروسانس غیرمستقیم از نظر آنتی‌بادی ضد گلیادین مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: آنتی‌بادی ضد گلیادین در ۴ نفر از بیماران (۳ مرد و ۱ زن) مثبت گزارش شد در حالی که در تمام افراد شاهد منفی بود. ۳ بیمار در گروه سنی ۲۰ تا ۴۰ سال بودند. نوع پسوریازیس در هر ۴ بیمار از نوع پلاک و شدت پسوریازیس در ۴ بیمار به صورت زیر بود: یک مورد بیماری خفیف، یک مورد شدید و ۲ مورد متوسط. هیچ یک از آنان علائم گوارشی نداشتند.

نتیجه‌گیری: در سرم تعدادی از بیماران پسوریازیس AGA وجود دارد. اما هنوز وجود یک رابطه معنی‌دار بین ضایعات پوستی و افزایش حساسیت به گلوتن نامشخص است. مطالعه یا روش‌های حساس‌تر و اختصاصی‌تر روی تعداد بیش‌تری بیمار توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: پسوریازیس، آنتی گلیادین آنتی بادی، فراوانی

تصلنامه بیماری‌های پوست ۱۳۸۴، دوره ۸ (۴): ۲۷۲-۲۷۵

اعلام قبولی: ۸۳/۱۲/۴

دریافت مقاله: ۸۲/۵/۱

مقدمه

پسوریازیس بیماری از ایتماتو اسکوامو است که ماهیتی عودکننده و مزمن دارد. ضایعه‌ها معمولاً متقارن هستند و ممکن است در هر نقطه از بدن مشاهده شوند. به جز ضایعه‌های پوستی، تغییرات ناخن و مخاط نیز در پسوریازیس مشهود است. بعضی از مؤلفان وجود ارتباط بین دستگاه گوارش و پسوریازیس را مطرح کرده‌اند. همراهی پسوریازیس با برخی بیماری‌های گوارشی (۱، ۲)، تغییرات نفوذپذیری روده باریک (۳)، وجود نوعی آنومالی

ساختمانی در مخاط ژژنوم بیماران پسوریازیس در آنالیزهای میکروسکوپی (۴) و تغییرات روده‌ای شبیه سلپاک (۵-۷) جزو یافته‌هایی هستند که به تفح آن تئوری مطرح شده‌اند.

بررسی‌های قبلی نشان می‌دهد در گروه قابل توجهی از بیماران مبتلایه پسوریازیس، سطح پادتن ضد گلیادین (AGA) anti gliadin antibody در سرم افزایش یافته است (۱). گلیادین یک پروتئین منفرد نیست بلکه گروهی ناهمگون از پروتئین‌های گلوتن گندم و پروتئینی